

C105 – BUI6

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

17 januari 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
INTERNATIONALE SAMENWERKING EN TOERISME

INHOUD

Interpellatie van de heer Rob Verreycken tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het toezicht door de Vlaamse overheid op de inhoudelijke werking en het financiële beheer van ngo's die aan ontwikkelingssamenwerking doen en een beroep doen op de Vlamingen voor giften	1
Met redenen omklede motie	7
Vraag om uitleg van mevrouw Sabine Poleyn tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de goedkeuring en ratificatie van een aantal partnerschapakkoorden	8
Vraag om uitleg van mevrouw Sabine Poleyn tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het afsluiten van de gemeentelijke convenants voor ontwikkelingssamenwerking	9

Voorzitter: de heer Karim Van Overmeire

Interpellatie van de heer Rob Verreycken tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het toezicht door de Vlaamse overheid op de inhoudelijke werking en het financiële beheer van ngo's die aan ontwikkelingssamenwerking doen en een beroep doen op de Vlamingen voor giften

De voorzitter: De heer Verreycken heeft het woord.

De heer Rob Verreycken: Mijnheer de voorzitter, ik wil deze interpellatie beginnen met het bevestigen van mijn principieel zeer grote bewondering voor de vele duizenden Vlamingen die zich wijden aan alle mogelijke projecten gericht op het helpen en het verbeteren van het lot van mensen die het minder goed hebben. De Vlamingen hebben op dit vlak een rijke traditie. Ik denk in dit verband aan de hulpkonvooien die destijds naar de dorpen in Roemenië zijn vertrokken, aan de projecten die tijdens de burgeroorlog in ex-Joegoslavië zijn opgezet en aan de recente Tsunami-actie. Telkens weer is gebleken dat de Vlamingen, in tegenstelling tot wat soms wordt beweerd, niet egoïstisch of verzuurd zijn. De Vlamingen zijn wel degelijk bereid om in de geldbuidel te tasten voor mensen die het echt nodig hebben. Ik wil, met andere woorden, zeker niet heel de sector in het verdomhoekje plaatsen.

Ik meen evenwel dat ik niet de enige Vlaming ben die zich de afgelopen maanden vragen heeft gesteld bij bepaalde voorvallen in de sector. Ik denk hierbij vooral aan de meer georganiseerde ngo's die hulp verstrekken aan de onderontwikkelde landen. Zelf hebben ze het in dit verband vaak over het Zuiden.

Ik heb kunnen vaststellen dat een aantal mensen uit de sector stilaan vinden dat bepaalde grenzen zijn overschreden. Op de website www.doordacht.be uiten een aantal mensen die gedurende lange tijd in de ngo-sector actief zijn geweest, of nog steeds in die sector actief zijn, bepaalde bezwaren tegen de aldaar gehanteerde werkwijze.

Ik citeer even een tekst die op deze website terug te vinden is: 'Ik ben in mijn jobs altijd nauw betrokken

geweest bij ontwikkelingsorganisaties, ngo's allerhande, zowel in de sector zelf, maar ook als ambtenaar die nu het geld mocht uitdelen. Beide partijen hebben een zware verantwoordelijkheid. Ngo's en zogenaamde non-profitorganisaties gaan er nog altijd te veel van uit dat begrippen als transparantie, goed financieel beheer en corporate governance begrippen zijn die alleen maar toepasbaar zijn op de grote bedrijven. Dubbele financieringen, het indienen bij verschillende overheden van hetzelfde project of dezelfde kost met als gevolg dubbele of meerdere betalingen voor een en dezelfde kost zijn helaas geen uitzondering.'

Dat is gesjoemel. Het gaat hier om fraude. Wie kosten tweemaal voor subsidiëring inbrengt, tilt de overheid en ontvangt op een onheuse manier belastinggeld. Mijns inziens, is het de taak van het Vlaams Parlement de bevoegde minister hierover vragen te stellen. Klopt dit? Welke controle oefent de minister hierop uit? Wat wil hij hiertegen ondernemen?

In diezelfde tekst staat trouwens ook het volgende te lezen: 'Blijkbaar stellen dergelijke organisaties zich geen vragen over de ethiek van het onzorgvuldig en oneigenlijk gebruik van overheidsgeld. Al te veel speelt men de slachtofferrol – "We hebben geen eigen inkomsten" – en het sociaal engagement van de organisatie uit om niet-verantwoorde subsidies toch te verantwoorden.'

Volgens mij heeft de betrokkene hier een punt. Wanneer dergelijke feiten in verband met de LRM, een overheidsbedrijf met een veeleer technische opdracht, boven water komen, vindt iedereen dat dit niet kan en dat er een onderzoek moet volgen. Wanneer dergelijke verhalen uit de ngo-sector afkomstig zijn, gedraagt iedereen zich wat behoedzamer. In die gevallen gebruiken veel mensen het argument dat die mensen toch goede bedoelingen hebben. De vraag is of die goede bedoelingen een aantal gevallen van dubbele financiering rechtvaardigen. Ik meen uiteraard van niet.

Een heel ander en even pertinent probleem komt in een andere tekst op dezelfde website aan bod. Opnieuw gaat het om iemand die duidelijk met kennis van zaken spreekt en in een ngo actief is geweest.

Het zou uiteraard te lang duren om de tekst helemaal voor te lezen. In grote lijnen komt het op het volgende neer: een ngo heeft een aantal projecten in het Zuiden, maar die projecten in het Zuiden worden in feite volledig betaald met overheidsgeld, want men laat dat subsidiëren door de gemeente, de provincie, de Vlaamse overheid, de federatie. Die ngo heeft natuurlijk een aantal eigen kosten, een secretariaat, een administratie, een tijdschrift. Er zijn ngo's die de mensen in feite systematisch bedriegen, want ze zeggen 'Geef ons giften voor onze projecten in het Zuiden, steun de arme mensen'. De mensen doen dat in goed vertrouwen en die ngo gebruikt die ontvangen gelden niet voor het Zuiden, niet voor de projecten, maar uitsluitend voor de werking in eigen land. Dat wordt aan de mensen die geven niet verteld.

Dit is een vrij krasse zaak. Zo gebruikt de organisatie 11.11.11 een zeer groot deel van de middelen die voor de zogenaamde projecten worden geïnd, voor campagnes in eigen land. Ik weet dat er op dit vlak een discussie tussen de diverse ngo's woedt. Bepaalde ngo's zijn van mening dat ze de eigen kosten zo minimaal mogelijk moeten houden en zo veel mogelijk geld naar het Zuiden moeten laten stromen. Andere ngo's zijn dan weer van mening dat dit paternalistisch is en niets oplost. Deze organisaties willen structureel te werk gaan. Ze willen de mensen sensibiliseren met grote, meer politieke campagnes.

Ik denk bijvoorbeeld aan de 11.11.11-campagne van enkele jaren geleden waarbij men een arme mens laat zien die met een rietje water uit een riool zuigt, wat dan zagezegd een gevolg is van de privatisering van de watervoorziening. Dat was een politieke campagne waarvan achteraf is gebleken dat ze voor een groot deel louter demagogisch was. Het is niet de privatisering van de watersector die plotseling zorgt voor de problemen rond drinkwater. Het was meer een politieke campagne gericht tegen globalisering vanuit een duidelijke politieke visie die ik niet anders kan omschrijven dan neomarxistisch. Ik noem dat een vorm van politieke piraterij. Men maakt de mensen wijs dat ze geven voor projecten in het Zuiden maar een veel te groot aandeel van dat geld wordt behouden voor de eigen werking en wordt uitgegeven in eigen land.

De bevestiging van deze problematiek is gekomen met het faillissement van de ngo Mensenbroeders, gevestigd in Leuven, gesubsidieerd via 11.11.11 via het DGOS, Directie-Generaal Ontwikkelingssamenwerking. Het blijkt dat op een aantal terreinen din-

gen serieus fout liepen, dat geïnde gelden niet naar de bedoelde projecten zijn gevloeid en dat de financiële controle helemaal mank liep. Aan dit verhaal is vooral verontrustend dat wordt bevestigd dat de boekhouding van die ngo wel degelijk werd gecontroleerd door een revisor en er wel een technische boekhoudkundige controle was, maar dat niet inhoudelijk werd gecontroleerd of de ontvangen middelen, ook echt werden ingezet voor de projecten in het Zuiden waarvoor ze zagezegd bestemd waren. Dat is een euvel dat we niet alleen aantreffen in de sector van de ontwikkelingssamenwerking maar ook in andere sectoren van de overheid. De controle beperkt zich louter tot de binnengekomen documenten. Als daarop een stempel van een revisor staat, is het al in orde. Men doet niet de moeite om op het terrein te controleren of het geld ook voor de juiste doelen wordt gebruikt.

Mijnheer de minister, ontving de ngo Mensenbroeders in de voorbije jaren financiële steun vanuit de Vlaamse overheid? Zo ja, hoe werd nagegaan of de projecten in het Zuiden ook werkelijk zijn uitgevoerd, en hoe is de controle op de financiën geweest?

Mijnheer de minister, welke ngo's worden rechtstreeks of onrechtstreeks door de Vlaamse overheid gesubsidieerd? Wordt daarvan nagegaan of de opgegeven projecten in het Zuiden ook echt worden uitgevoerd, en hoe worden de financiën gecontroleerd? Is die controle afdoende?

Mijnheer de minister, u ondersteunt actief campagnes zoals die voor de tsunami of Pakistan die een beroep doen op de Vlaamse vrijgevigheid. Ik heb daar geen enkel probleem mee. De Vlamingen die gul en vrijgevig zijn, moeten er toch ook van verzekerd zijn dat hun gelden voor de juiste dingen gebruikt worden. Op welke manier organiseert u een volgehouden en sluitende controle op uitgevoerde projecten en financieel beheer?

Is het aanvaardbaar dat kosten dubbel worden ingebracht bij diverse overheden? De ingewikkeldheid van onze staat maakt dit soort dingen mogelijk. Oefent u daarop sluitende controle uit in samenspraak met andere overheden? Krijgt u altijd volledige informatie van de federale, provinciale en gemeentelijke overheden om te vermijden dat kosten dubbel worden gesubsidieerd?

Vindt u het aanvaardbaar dat aanzienlijke delen van de giften, tot zelfs het geheel van de giften, door

sommige ngo's gebruikt worden voor meer politieke campagnes in eigen land, terwijl de eigenlijke projecten bijna volledig met overheidsgeld betaald worden? Meent u ook niet dat daar een maximum percentage moet worden voor vastgelegd? Het lijkt me aanvaardbaar dat een ngo hier over een secretariaat en een tijdschrift beschikt en bepaalde personeelskosten heeft, maar het percentage van de bestedingen in eigen land moet worden vastgelegd en mag niet exorbitant hoog oplopen wanneer men de mensen vraagt om geld voor projecten in het Zuiden.

Mijnheer de minister, deze vragen zijn scherp, zoals het een lid van de oppositie betaamt, maar ik wil terugkomen op datgene waarmee ik gestart ben. Ik wil niet de indruk geven dat ik een hele sector van duizenden Vlamingen die bezig zijn met zeer veel goede projecten in het Zuiden en die met heel veel goede bedoelingen actief zijn voor mensen die het minder goed hebben, allemaal collectief in het verdomhoekje wil plaatsen. Integendeel: ik breng hulde aan hun goede bedoelingen en inspanningen. Ik denk dat het in ieders belang is dat de Vlamingen niet te veel worden geconfronteerd met verhalen als dat van de ngo Mensenbroeders. Wanneer dat nog zou gebeuren, zullen de Vlamingen wellicht argwanend worden en minder geven aan de goedmenende ngo's en de mensen met goede bedoelingen. Het is in eenieders belang, dat van de Vlamingen in het algemeen én dat van de hele sector, dat er een duidelijke controle is, een goed toezicht, een transparant financieel beheer en garanties dat geld dat wordt opgehaald voor het goede doel ook werkelijk belandt bij de mensen die het nodig hebben.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik sluit me aan bij de interpellatie. De problematiek die altijd naar boven komt op een ogenblik dat mensen geld geven aan een organisatie, of het nu een ngo voor ontwikkelings-samenwerking is of iets anders, is dat mensen twijfels hebben of het geld wel terecht komt. Dat is op zich een goede reflex, want het is niet evident volledig te vertrouwen op wat er gebeurt. Toch meen ik dat we van de ngo-sector een redelijke garantie hebben dat de middelen zeer goed besteed worden.

Het geval van Mensenbroeders is een spijtig en uitzonderlijk voorbeeld van – waarschijnlijk – misbruik. De rechter zal dat moeten beoordelen. In dit geval waren alle normale structurele waarborgen tegen

misbruik aanwezig. Een revisor controleerde de resultatenrekening. De raad van bestuur en de algemene vergadering functioneerden. Blijkbaar volstond dat niet en gingen de mensen op zoek naar achterpoortjes. Sommigen beweren dat dit soort mensen typisch is voor ons land, maar zelf vind ik dat niet. De hele zaak is vooral spijtig voor de mensen die te goeder trouw voor die ngo werkten.

Dit geval is een aanleiding voor de sector om de controlemechanismen nog eens onder de loep te nemen. Ik heb in de pers gelezen dat 11.11.11, de koepelorganisatie van erkende ngo's in Vlaanderen, bij de volgende financieringsronde een bijkomend financieel onderzoek zal vragen als er vermoedens zijn dat de bestuursorganen niet goed opkunnen tegen de directie of de organisatie zelf. Ik heb ook gelezen dat DGOS, die voor de federale financiering zorgt, de hele zaak zal verwerken in de nieuwe voorwaarden die aan de sector zullen worden opgelegd.

Ik wil toch even vermelden wat ernstige organisaties die het ook op financieel vlak nauwgezet aanpakken, allemaal verwezenlijken. De meeste zijn vzw's en voldoen aan de eisen van de wetgeving terzake. Ze moeten natuurlijk hun cijfers publiceren. De ngo's die door de federale overheid worden gefinancierd, worden gecontroleerd door DGOS. Dat gebeurt in het kader van de programmafinanciering. De ngo's die fiscale attesten afgeven in ruil voor giften, worden gecontroleerd door het ministerie van Financiën. De meeste ngo's stellen mensen tewerk, en hebben op dat vlak ook plichten inzake rapportering. Er bestaat verder een Vereniging voor Ethiek in de Fondsenwerving, de VEF. De organisaties die er lid van zijn, zetten het logo van de VEF op hun publicaties. Leden van de VEF moeten duidelijk meedelen waar het geld naartoe gaat.

De heer Verreycken schijnt te suggereren dat ngo's die fondsen werven dat alleen doen met behulp van affiches met arme kindjes in het Zuiden. We zijn echter geëvolueerd naar een ontwikkelingssamenwerking die niet alleen materiële hulp geeft aan mensen met problemen in het Zuiden. Die samenwerking ondergaat een grondige evolutie. De meeste ngo's hebben ook een werking in het Noorden ontwikkeld. In het Noorden is er nood aan educatie en informatie. De grote ngo's hebben een studiedienst uitgebouwd. Zij buigen zich onder meer over de analyse van de structurele oorzaken van de armoede. Aan een visser materiaal geven om te vissen, helpt niet als er geen vis meer zit. Dat heeft te maken met complexe factoren

die soms wereldomvattend zijn. Het is knap dat ngo's moeite doen om dat soort van problemen door te denken en ten behoeve van het beleid beleidsuggesties te formuleren. De budgetten van de Noordwerking slorpen geld op dat niet naar het Zuiden gaat. Die cijfers moeten natuurlijk worden megedeeld.

De ngo's die van de programmafinanciering genieten, moeten 1 procent van hun budget besteden aan evaluaties die door externe deskundigen worden uitgevoerd. Die evaluaties hebben betrekking op de financiën, maar ook op de gehele werking, en onderzoeken bijvoorbeeld of men de doelstellingen realiseert. Wat de ngo's doen, staat in de jaarverslagen. De meeste van die jaarverslagen zijn zeer lijk. Sommigen, zoals de heer Dehaene, vinden ze zelfs té lijk. Op de websites staan meestal heel gedetailleerde financiële verslagen. Coprogram, de Vlaamse federatie van NGO's voor ontwikkelingssamenwerking, probeert die jaarverslagen samen te brengen. Er gebeurt dus al heel veel.

Verbeteringen zijn natuurlijk altijd mogelijk. Een sterkere raad van bestuur, met deelname van externen, kan een verbetering zijn. Goede interne controles zijn ook belangrijk. Dat is natuurlijk een zaak van de sector zelf. De overheid moet een oogje in het zeil houden, maar moet dat niet opleggen en zelf controleren.

In het komende kaderdecreet over ontwikkelingssamenwerking zal wellicht worden overgeschakeld naar een meer structurele aanpak van de indirecte samenwerking. We zullen ngo's cofinancieren, ten bate van een beleid van ontwikkelingssamenwerking in het Zuiden en het Noorden. De discussie moet gaan over het volgende. Hoe kan de subsidiërende overheid vertrouwen geven aan de ngo's, maar tegelijkertijd goed weten hoe het totale financiële plaatje eruitziet? Het gaat niet om een controle van alle ingediende onkostenbonnetjes, maar over de algemene gezondheids-toestand van de financiën van de organisaties.

Daarbij is het belangrijk dat organisaties die door de overheid worden gesubsidieerd, niet volledig afhankelijk zijn van die subsidies. Ze moeten ook voor een deel eigen middelen hebben zodat ze, bijvoorbeeld in het geval van ngo's een beroep kunnen doen op de bevolking voor giften. Op die manier worden mensen blijvend betrokken bij ontwikkelingssamenwerking. We moeten organisaties dan ook stimuleren om eigen fondsen te verwerven. Daarbij moeten ze wel zorgen voor voldoende transparantie. Die transparantie

geldt ook voor de overheid. Interne controle en evaluaties zijn nodig om na te gaan waar onze subsidies naartoe gaan.

Het is spijtig dat zich soms misbruiken voordoen. Ik hoop dan ook dat dit geval positief zal worden aangewend voor het aanbrengen van verbeteringen, zowel bij de overheid als bij de sector zelf. Ik wil het echter niet overroepen en in geen geval de boodschap verspreiden dat ngo's helemaal niet te vertrouwen zouden zijn. Uit mijn eigen ervaring kan ik getuigen dat ze dat in de meeste gevallen wel degelijk zijn. Er bestaat een behoorlijk grote zekerheid dat de middelen terecht komen waar we hopen dat ze terecht komen.

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Een van de meest treffende voordrachten die ik ooit heb gehoord, was een referaat van politicoloog en socioloog Luc Huyse tijdens een boekenbeurs waarin hij verklaarde dat elke partij op twee schalen kan worden beoordeeld. De eerste is de verhouding tussen identiteit en globalisering, en de uitdagingen en bedreigingen die daarmee samen gaan, de tweede is de Noord-Zuidverhouding.

De heer Verreycken zegt dat hij scherp heeft geïnterpelleerd. Dat hoort ook zo voor een oppositiepartij. Ik heb geen probleem met de inhoud van de interpellatie maar wel met de toon en de wijze waarop die wordt gehouden. Ik weet in elk geval wel waar ik mijn geld aan uitgeef. Als ik geld geef aan 11.11.11, dan doe ik dat uitdrukkelijk omdat zij op deze manier hun boodschap ook duidelijk binnenlands verkondigen. Niet enkel de hulp zelf in het Zuiden is van belang, maar ook de sensibilisering hier ter plaatse. Ik ben ervan overtuigd dat het niet de bedoeling kan zijn dat de politiek verenigingen censureert die doen wat zij willen.

Wat die sensibilisering betreft, staan we nog lang niet waar ze zouden moeten staan. Er is een grote solidariteit bij bepaalde grote evenementen, maar voor de rest blijft het nodig om mensen te sensibiliseren.

Mijnheer de minister, we zouden het goed vinden dat u de controlesystemen nog eens uiteenzet zodat alle misverstanden daarover uit de weg kunnen worden geruimd. Iedereen die overheidsgeld ontvangt, moet daar zorgzaam mee omspringen. We kennen de bewering waarbij ervan wordt uitgegaan dat je belastingen mag ontduiken aangezien de overheid het

geld toch de deur uit gooit. In die optiek zouden ook ngo's niet moeten worden gesteund want daar heerst alleen wanbeheer. Uit de schriftelijke versie van de interpellatie zou moeten blijken dat de ngo-wereld wel mensen van goede wil heeft, maar aangetast is door politieke piraterij en financieel gesjoemel. Zulke algemene beweringen geven de mensen een alibi om vooral niets te doen. Ik hoop ook dat de minister zal duidelijk maken dat er wel een gezonde sector bestaat en dat we het helemaal niet eens moeten zijn met de politieke boodschappen van om het even welke vereniging. Er bestaat een vrijheid van meningsuiting en we mogen dan ook zeker niet de indruk geven dat we die verenigingen willen censureren.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Verreycken, u kondigde aan dat u een aantal scherpe vragen zou stellen. Ik vind de meeste van uw vragen helemaal niet scherp. U bent lid van de oppositie, het zou nogal kras zijn indien u geen controlerende vragen zou stellen. Ik betreur echter de toon waarop u die stelt. U hebt het in de schriftelijke versie over de zogenaamde ngo's en over gesjoemel. Samen met mevrouw Poleyn en de heer Loones wil ik beklemtonen dat we uitgaan van het geloof in mensen en in goede trouw. Jammer genoeg loopt er al eens iets fout. Dat gebeurt op elk niveau van de samenleving, en ik betreur dat.

Er moet dan ook controle zijn, vooral interne controle. Dat geldt voor de relatie tussen en de werking van overheid, middenveld, verenigingen, enzovoort. U moet ervan uitgaan dat gebruik wordt gemaakt van interne controles, corporate governance, een goed evenwicht binnen de raad van bestuur, een interne audit en een revisoraat. Als de overheid zelf geld ter beschikking stelt, is er ook externe controle. Ik heb al herhaaldelijk in deze commissie gezegd dat we die klemtonen leggen. Bij de bespreking van beleidsbrieven en vragen om uitleg werd de controle al besproken. Ik heb daar geen moeite mee, maar we mogen geen verkeerd beeld van de sector doen ontstaan.

Ik ben de eerste om mogelijke misbruiken te betreuren, maar er zijn ook instellingen die dan moeten optreden. Mijnheer Verreycken, u bent jurist, dus u kent de strafrechtelijke bepalingen daaromtrent. Wie fout handelt, de wetten overtreedt, misbruik van vertrouwen maakt of bedrieglijk optreedt bij vrijgevigheid valt onder de bepalingen van het strafwetboek, hetzij de algemene titel, hetzij de bijzondere artike-

len. In het kader van goed bestuur moeten we zelf controleren wat de overheid doet.

In 2002 heeft Mensenbroeders een subsidie ontvangen van 59.670 euro voor een educatieproject. Dat project is afgerond. De Vlaamse overheid heeft in de periode 2003-2005 geen directe subsidie gegeven aan Mensenbroeders.

In 2004 heeft een samenwerkingsverband van het Vlaams Overleg Sociale Economie vzw met de ngo Mensenbroeders een subsidie gekregen van 93.415 euro. Het ging daarbij over een sensibilisatieproject 'Bewustmaking van de sector van sociale economie in Vlaanderen van haar maatschappelijke verwantschap met sociaal-economische initiatieven in de landen van het Zuiden'. Uit een tussentijdse rapportering over dit project blijkt dat de ngo Mensenbroeders sinds augustus 2005 niet meer als partner betrokken is en vervangen werd door een andere partner.

Een aantal ngo's werden in de loop van de voorbije jaren gesubsidieerd vanuit de begroting Ontwikkelingssamenwerking van de Vlaamse overheid. Voor noodhulp gingen subsidies naar Rode Kruis-Vlaanderen Internationaal, Handicap International, Oxfam-Solidariteit, Belgisch Comité voor Unicef, Caritas International en Medische Missie Samenwerking (Memisa).

In het kader van de problematiek van de ex-DAC werknemers gingen subsidies naar Oxfam-Wereldwinkels, Horizon 2007, Broederlijk Delen, Vredeseilanden, IPIS, Geneeskunde voor de Derde Wereld, Atol en Wereldsolidariteit Limburg.

Via de jaarlijkse oproep voor ontwikkelingseducatie werden subsidies toegekend aan Oxfam-Wereldwinkels, het Vlaams Internationaal Centrum, Mensenbroeders – indirect als partner van de vzw VOSEC, maar in augustus 2005 werd, zoals gezegd, de samenwerking stopgezet – Muzieklabyrint, International Peace Information Service (IPIS), Trias, Djapo, PROTOS, Young Women's Christian Association, Platform Handicap en Ontwikkelingssamenwerking, Max Havelaar – indirect als partner van Kauri vzw – en Plan België – eveneens indirect als partner van Kauri vzw.

In het kader van de indirecte samenwerking in Mozambique gingen subsidies naar Artsen zonder Grenzen. Verder werden subsidies gegeven aan Studio Globo, 11.11.11, Wereldmediahuis en de Wereldschool.

In Mozambique steunt de Vlaamse overheid een groot aidsbestrijdingsproject in de provincie Tete, waarvan de uitvoering in handen is van enkele indirecte partners, het Instituut voor Tropische Geneeskunde – een instelling van openbaar nut –, de Universiteit Gent en Artsen zonder Grenzen – een internationale ngo. De controle in Mozambique gebeurde tot 31 december 2005 door de Vlaamse Vereniging voor Ontwikkelingssamenwerking, VVOB, die belast is met de monitoring van dit project en door de administratie Buitenlands Beleid die de financiële controle doet, rekening houdend met de bepalingen van het subsidiebesluit. Vanaf dit jaar zal het nieuwe Agentschap voor Internationale Samenwerking beschikken over een fulltime expert ter plaatse, met standplaats Maputo, die met de monitoring van door de Vlaamse Regering gefinancierde projecten wordt belast.

Het Instituut voor Tropische Geneeskunde, de UG en AZG zijn verplicht zowel de inkomsten – dus ook eventuele subsidies van derden – als de uitgaven te vermelden bij de eindafrekening. De controle is tot nu toe afdoende gebleken. Bovendien zal het project in de zomer van 2006 het voorwerp uitmaken van een onafhankelijke en externe evaluatie. Het contract met de externe evaluator heb ik in december 2005 ondertekend.

In Zuid-Afrika is er enkel directe samenwerking met de provinciale overheden van KwaZulu-Natal, Vrijstaat en Limpopo. Vlaanderen financiert hier geen ngo's. Ook daar bepaalt de programmatie dat de vijfjarenprojecten van directe samenwerking jaarlijks worden onderworpen aan een externe financiële audit.

Voor acties als Tsunami 12-12 en HOOP geldt – net als voor alle noodhulpprojecten of projecten in het Noorden – dat ze worden aangerekend op een subsidieallocatie. Dat betekent concreet dat het niet om een schenking gaat, maar effectief om een project dat na afloop moet worden verantwoord.

Bij de ondertekening van het besluit wordt 90 percent van de subsidie uitbetaald. Het saldo van 10 percent wordt pas uitbetaald nadat de organisatie onder andere een narratief verslag indient over het verloop van de actie en een factuurlijst met kopieën van de facturen die de uitgaven staven. Indien deze stukken niet worden ingediend, wordt tot de terugvordering van het al gestorte bedrag overgegaan. Indien niet kan worden aangetoond dat het volledige bedrag in overeenstemming met het projectvoorstel werd uitge-

geven, wordt het saldo beperkt tot het verantwoorde subsidiebedrag.

Er is dus een duidelijke controle op de uitgaven. Om ook enige garantie te hebben over de uitvoerende organisatie stelt de richtlijn over de Vlaamse noodhulp dat een organisatie hoe dan ook moet voorkomen op de lijst van erkende niet-gouvernementele organisaties van het Directoraat Generaal Ontwikkelingssamenwerking van de federale overheid of dat het om een internationale organisatie uit de VN-koepeel moet gaan.

Voor de humanitaire projecten die via het budget Buitenlands Beleid worden gefinancierd, wordt verder uitdrukkelijk als voorwaarde gesteld dat de indiener expertise moet hebben op het vlak van noodhulp. Bovendien mag maximaal 15 percent van de gevraagde subsidie betrekking hebben op werkingskosten van de organisatie. Bij een aantal ngo's die gefinancierd worden via het decreet Ontwikkelingseducatie, werd het afgelopen jaar een plaatsbezoek afgelegd door ambtenaren van de administratie Buitenlands Beleid. Het gaat daarbij zowel om de dossierbehandelaar als de boekhouder die is belast met de financiële controle.

Het lijkt ons uiteraard onaanvaardbaar dat kosten dubbel zouden worden ingebracht bij diverse overheden. Dat geldt niet alleen voor ngo's, maar ook voor andere indirecte actoren zoals universiteiten, vzw's, bedrijven, enzovoort.

De subsidiebesluiten werden zodanig opgesteld dat indirecte actoren altijd inkomsten en uitgaven moeten opgeven met betrekking tot het door de Vlaamse overheid gefinancierde project. Indien blijkt dat er inkomsten zijn uit andere bronnen, worden deze in mindering gebracht van de Vlaamse subsidies. Aldus is er geen dubbele financiering mogelijk. Indien de betrokken organisaties op geen andere inkomsten kunnen rekenen, moeten zij hierover een schriftelijke verklaring op eer opstellen.

Er worden geen campagnes met Vlaams geld gevoerd aangezien we enkel duidelijke projectsubsidies geven met een afrekening en facturen. Politieke campagnes kunnen eventueel met DGOS-geld aangezien er ook gewone werkingsubsidies worden uitgekeerd aan de ngo's.

De voorzitter: De heer Verreycken heeft het woord.

De heer Rob Verreycken: Mijnheer de voorzitter, ik wil eerst even ingaan op de opmerking van de heer

Loones en op de beginopmerking van de minister. Blijkbaar hebben ze een probleem met mijn toon, vooral omdat ik het heb over 'gesjoemel'. Het spijt me, maar de situatie van de ngo Mensenbroeders is gesjoemel. Op de website www.doordacht.be stellen mensen uit het veld vast dat er sprake is van dubbele financieringen. Dat staat gelijk met gesjoemel. Ik kan daar niets aan doen, het is nu eenmaal zo.

Mijnheer de minister, u stelt dat er instellingen zijn die kunnen optreden volgens het strafwetboek. Dat klopt, maar onlangs bleek in het LRM-dossier dat er een verschil is tussen betwistbaar of onoordeelkundig gebruik van geld en een misdrijf. De normen van het strafwetboek zijn streng: er moet boos opzet worden bewezen. Hier worden we geconfronteerd met de situatie waarbij wordt gezegd dat de sensibilisering in het Noorden zo belangrijk is dat 50 tot 60 procent van het binnengehaalde geld eraan wordt besteed terwijl aan mensen geld wordt gevraagd voor projecten in het Zuiden. Ik durf dat geen boosaardig opzet of een misdrijf te noemen. De vraag is echter of de mensen op een correcte manier worden ingelicht over het gebruik van het ingezamelde geld.

Ik blijf dus achter de toon van mijn interpellatie staan, maar ik herhaal mijn nuancering, want ik wil niet de hele sector in een slecht daglicht stellen. Ik ben ervan overtuigd dat de overgrote meerderheid wel op een heel correcte manier werkt.

Mijnheer de minister, ik heb genoteerd dat de voorbije jaren subsidies van de Vlaamse overheid naar de ngo Mensenbroeders zijn gegaan: 57.000 euro en 93.000 euro. Welke conclusie verbindt u hieraan? Laat u die subsidiedossiers aan een bijzonder onderzoek onderwerpen? Blijkbaar loopt er een gerechtelijk onderzoek tegen Mensenbroeders. Overweegt u om zich namens de Vlaamse overheid burgerlijke partij te stellen indien blijkt dat het overheidsgeld niet werd gebruikt voor de opgegeven doelen? Ik wijs er terloops op dat de subsidies werden toegekend voor sensibiliseringsacties. Dat bevestigt mijn vermoeden dat sommige ngo's te gemakkelijk de kaart van de sensibilisering trekken. Het zou logischer en beter zijn ervoor te zorgen dat de middelen de mensen in het Zuiden ten goede komen.

Blijkbaar wordt er een percentage opgelegd voor noodhulp. U vertelde dat de werkingskosten maximaal 15 procent mogen bedragen. Het is misschien een goed idee om in het op komst zijnde kaderdecreet een gelijkaardige bepaling op te nemen voor de subsidiëring van projecten in het algemeen. Het

zou misschien niet slecht zijn om zo'n grens te trekken. Een keurmerk dat bepaalde garanties biedt, is goed, maar hoeveel mensen weten wat het inhoudt? Het is misschien beter om de Vlaming, aan wie wordt gevraagd om gul een gift te doen, de zekerheid te bieden dat slechts een bepaald percentage van de gift wordt gebruikt voor werkingskosten en dat de rest ten goede komt aan de projecten.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Verreycken, de ngo Mensenbroeders heeft in 2002 een subsidie ontvangen. Mocht blijken dat er financiële onregelmatigheden zijn van strafrechtelijke aard in eender welk dossier van een ngo, dan stellen we ons uiteraard burgerlijke partij. U verwijst naar een dossier dat al werd afgesloten.

Uit mijn informatie blijkt niet dat er aanwijzingen zijn om een bijzonder onderzoek te laten gelasten. Voor de in 2004 verstrekte subsidie is Mensenbroeders immers niet de ontvangende vzw. Het gaat om een onrechtstreekse samenwerking met de genoemde vzw. Die werkt nu samen met een andere partner en voor zover ik kan afleiden worden de fondsen niet aan Mensenbroeders betaald.

Ik denk niet dat er problemen zijn, maar het is evident dat we een voorzichtig beleid voeren. Als er onregelmatigheden blijken te zijn, zullen we niet aarzelen om indien mogelijk de middelen terug te vorderen, hetzij door een burgerlijkepartijstelling, hetzij op een andere manier.

U hebt moeite met sensibilisering. Het staat u natuurlijk vrij om voor te stellen om het decreet op Ontwikkelingseducatie af te schaffen. De wetgever heeft het decreet gewild en dus voert de uitvoerende macht het uit.

Met redenen omklede motie

De voorzitter: Door de heer Verreycken werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Sabine Poleyn tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de goedkeuring en ratificatie van een aantal partnerschapakkoorden

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer de voorzitter, bij de aanvang van deze legislatuur hebben we van de administratie Buitenlands Beleid een document over internationale verdragen gekregen. Op regelmatige tijdstippen ontvangen we aanvullingen bij dit repertorium. Als actief lid van deze commissie tracht ik alle verdragen en akkoorden waarbij Vlaanderen betrokken is, zo veel mogelijk op te volgen.

Uit de recentste versie van het repertorium van de binnenlandse samenwerkingsakkoorden en de internationale overeenkomsten waarbij Vlaanderen als partij betrokken is, blijkt dat misschien nog een aantal dossiers op de plank zijn blijven liggen. Ik denk in dit verband onder meer aan de overeenkomst inzake de politieke dialoog en de samenwerking tussen de Europese Unie en haar lidstaten en Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua en Panama en aan de overeenkomst inzake de politieke dialoog en de samenwerking tussen de Europese Unie en haar lidstaten en de Andes-Gemeenschap. Beide verdragen zijn op 15 december 2003 te Rome ondertekend. Dit is al twee jaar geleden. Zijn beide verdragen ondertussen al goedgekeurd en geratificeerd? Zo neen, om welke reden is dit nog niet gebeurd en wanneer plant de minister deze verdragen aan de Vlaamse Regering en aan het Vlaams Parlement voor te leggen? Wat is de stand van zaken?

Tot mijn grote spijt moet ik hier nog een aanvullende vraag stellen. Heeft de minister zicht op de inhoud van deze akkoorden? Wij beschikken in feite enkel over praktische en vormelijke informatie. Het is niet zo evident de inhoud van dergelijke akkoorden te weten te komen. Kan de minister hier iets meer over vertellen?

De heer Karim Van Overmeire: Ik zou hier in persoonlijke naam nog iets aan willen toevoegen. Dit jaar hebben we in deze commissie al vier verdragen goedgekeurd. Vorig jaar hebben we slechts één verdrag goedgekeurd. Dit brengt het totaal voor de afgelopen twaalf tot dertien maanden op vijf verdragen. Iedereen weet dat binnenkort lokale verkiezingen zullen plaatsvinden, waardoor de parlementaire

activiteiten mogelijks tijdelijk wat zullen teruglopen. Ik weet niet of zich op het niveau van de Vlaamse Regering verdragen opstapelen. Vanuit deze commissie willen we er natuurlijk alles aan doen om deze zaken zo snel mogelijk af te handelen. De minister zou de overige leden van de Vlaamse Regering eens kunnen vragen of zich nog bepaalde dossiers in de pijplijn bevinden en wanneer die dossiers naar het Vlaams Parlement zullen worden gezonden.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, ik wil met uw opmerking beginnen. Ik zal de Vlaamse administratie om een stand van zaken vragen. Ik zal eens nakijken of bepaalde dossiers onevenredig lang blijven aanslepen. Op het federale niveau gebeurt het wel vaker dat verdragen niet snel genoeg in wetten worden omgezet. Ik weet niet of dit op het Vlaamse niveau ook het geval is. Ik zal dit laten nakijken. Misschien heb ik hier tot op heden te weinig controle op uitgeoefend. Ik weet op dit ogenblik niet of er een achterstand is. Ik zal alleszins rekening houden met uw goede suggestie.

Wat de bijkomende vraag van mevrouw Poleyn betreft, zal ik me tot de grote lijnen beperken. Het gaat om twee overeenkomsten met eenzelfde structuur. In beide gevallen valt de structuur uiteen in vier titels. Beide verdragen hebben betrekking op de politieke dialoog en de nauwere samenwerking tussen de Europese Unie en de Andes-Gemeenschap en tussen de Europese Unie en de landen van Midden-Amerika. De voornaamste bepalingen van beide overeenkomsten omvatten regelmatige politieke dialoog, respect voor de mensenrechten en de democratische principes, conflictpreventie, regionale integratie en samenwerking, versterking van de economische samenwerking in de ruimste betekenis van het woord met betrekking tot alle domeinen die belang hebben voor de relaties tussen de partijen, samenwerking op sociaal en cultureel gebied, verbintenissen en samenwerking inzake de beperking van de illegale immigratie en de terugname van illegale immigranten en de strijd tegen drugshandel, witwaspraktijken en terrorisme. Ik beperk me tot deze korte samenvatting omdat iedereen later nog de gelegenheid zal krijgen om de inhoud van deze verdragen uitvoerig te leren kennen.

De door mevrouw Poleyn aangehaalde EU-overeenkomsten institutionaliseren en versterken de politieke dialoog met de landen van de Andes-Gemeenschap

en van Latijns-Amerika. De bestaande samenwerking wordt uitgebreid tot domeinen als mensenrechten, conflictpreventie, mensenhandel en drugs- en terrorismebestrijding. In de verdragen wordt bijzondere aandacht geschonken aan de samenwerking tussen de partijen. Op die manier willen we het regionale integratieproces van de landen van de Andes-Gemeenschap en van Midden-Amerika ondersteunen.

De Vlaamse Regering heeft beide verdragen reeds goedgekeurd. Aangezien de hele procedure nog niet is afgerond, zal ik kort de verschillende stappen en de stand van zaken schetsen. De beslissing om deze overeenkomsten af te sluiten, is genomen tijdens de topontmoeting tussen de vertegenwoordigers van de EU, Latijns-Amerika en het Caraïbisch gebied op 16 en 17 mei 2002 in Madrid. Het ontwerp van de onderhandelingsrichtsnoeren is in december 2002 aan de Europese ministerraad voorgelegd. Op 18 maart 2003 is dit ontwerp goedgekeurd. In mei en oktober 2003 zijn beide overeenkomsten onderhandeld en geparafeerd. Op 20 februari 2004 heeft de Vlaamse Regering beide overeenkomsten goedgekeurd en de machtiging tot ondertekening verleend. Beide overeenkomsten zijn reeds op 15 december 2003 te Rome ondertekend. Dit betekent dat de goedkeuring door de Vlaamse Regering pas na de ondertekening is gevolgd. Op 25 november 2003 is het gemengd karakter van de overeenkomsten volgens de schriftelijke procedure vastgesteld. Op 13 juli 2005 heeft de SERV zich bij het ontwerp van regeringsbeslissing aangesloten. De ontwerpen van decreet en de bijbehorende memories van toelichting staan op de agenda van de eerstvolgende ministerraad. Op 20 januari 2006 zal de Vlaamse Regering zich hierover uitspreken. Na de principiële goedkeuring van de ontwerpen van decreet zal de Raad van State om advies worden gevraagd. Zodra de Raad van State advies heeft uitgebracht, zullen de ontwerpen van decreet definitief worden goedgekeurd en ter behandeling naar het Vlaams Parlement worden verzonden. Na de parlementaire behandeling en de bekrachtiging en afkondiging van de ontwerpen van decreet door de Vlaamse Regering, zal een kopie aan het ministerie van Buitenlandse Zaken worden overgemaakt. Op dit ogenblik beschikt enkel het Brussels Hoofdstedelijke Gewest over een ordonnantie met betrekking tot deze overeenkomsten. De andere gewesten en gemeenschappen, alsook de federale overheid, hebben nog geen wetten of decreten goedgekeurd aangaande deze overeenkomsten.

Dit laatste is geen verontschuldiging, mocht blijken dat er een onverantwoorde vertraging is. Ik heb aan de hand van dit antwoord een aantal vragen om verduidelijking gesteld aan mijn administratie. Als ik de antwoorden daarop heb, wil ik mede in het licht van wat ik heb geantwoord op de pertinente vraag van de voorzitter, nagaan of er niet op een of andere manier korter op de bal moet worden gespeeld bij het omzetten van die verdragen. Het is vergelijkbaar met de Europese richtlijnen, hoewel verdragen meestal kleinere implicaties hebben. Een keer ze zijn goedgekeurd, moeten we het nodige doen om ze tijdig om te zetten. Ik zal bekijken of er aan het vooruitgangproces van de omzetting niets moet gedaan worden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Sabine Poleyn tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het afsluiten van de gemeentelijke convenants voor ontwikkelingssamenwerking

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik vraag regelmatig naar de stand van zaken van de gemeentelijke convenants voor ontwikkelingssamenwerking. In december hebben we in een persbericht gelezen dat u met negentien gemeenten een convenant voor ontwikkelingssamenwerking hebt afgesloten voor de komende 3 jaar. Het was de tweede keer dat jaar, zoals was afgesproken. Zoals dat in juni 2005 ook het geval was, gaat het nu weer over 2 miljoen euro. In totaal gaat het dus over 4 miljoen euro zoals ingeschreven in de begroting. De middelen zullen nu verdeeld worden over de geselecteerde gemeenten.

Alles bij elkaar krijgen 36 gemeenten ondersteuning voor hun lokaal beleid voor ontwikkelingssamenwerking, en dat vinden we positief. Ik heb hierover toch enkele vragen.

Mijn eerste vraag betreft de kandidatuurstelling en de toekenning. Bij de selectieprocedure moest de aanvraag worden ingediend in oktober en werd er beslist in december. Hoeveel gemeenten hebben een aanvraag ingediend?

Op basis van welke concrete criteria werden de 19 gemeenten geselecteerd en op welke manier werd dat gecommuniceerd naar de gemeenten, zeker aan die die niet erkend werden? In welke mate worden de dertien gemeenten die er in de pilootfase bij waren en er bij de eerste keer uitgevallen zijn, na deze selectie ondersteund? Ik weet niet welke gemeenten dat zijn. Zitten zij er nu ook bij?

Hoeveel van de betrokken gemeenten hebben ook een stedenband, namelijk een diepere samenwerking met een bepaalde stad in het Zuiden? Hebt u er een zicht op in welke landen de betrokken partnersteden zijn gelegen? Zijn het vooral landen waar Vlaanderen ook een partnerrelatie mee heeft, zoals Zuid-Afrika, Mozambique of Chili? In welke regio's zijn die steden vooral gelegen? Zit daar een bepaalde lijn in, waardoor er eventueel een bepaalde conclusie uit kan worden getrokken?

De voorzitter: De heer Loones heeft woord.

De heer Jan Loones: Ik sluit me aan bij de vraag. Ik steun met volle overtuiging het convenantenbeleid, ingezet tijdens de vorige regeerperiode en nog meer doorgedreven uitgevoerd door u, mijnheer de minister. Het geeft een hele beweging en 'ampleur' aan de ontwikkelingssamenwerking op de volgens mij beste manier, namelijk door een beroep te doen op de lokale besturen, die het dichtst bij de bevolking staan.

Ik wil aansluiten met een vraag naar de financiering. Die is er nooit genoeg. Er zijn drie elementen binnen de convenantenwerking, namelijk sensibiliseren, capaciteitsopbouw en stedenband. De samenwerking wordt pas echt gepassioneerd op een ogenblik dat er een stedenband is. Nu is het zo dat het aantal gemeenten met een stedenband een evolutief gegeven is. Er zijn gemeenten met een stedenband die in hun financieringsschema plotseling zien dat er door een ingrijpen van ik weet niet wie, plots niet meer in geld wordt voorzien. Ik ken er een voorbeeld van. De hele zaak van de convenantenwerking wordt prachtig opgevolgd door de administratie en de VVSG. Ook daar kan men geen uitleg geven waarom kredieten waarin aanvankelijk was voorzien, werden geschrapt. Dat blijkt specifiek het geval te zijn voor stedenbanden. Is het omdat het een verkiezingsjaar is, of omdat men beperkt is in zijn middelen? Het zou interessant zijn te weten hoe we daaraan iets kunnen verhelpen.

De voorzitter: De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, bij de stedelijke en gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking heb ik toch mijn vragen. Misschien komt het omdat mijn gemeente een slecht voorbeeld is. Vilvoorde besteedt jaarlijks, als ik me niet vergis, 14.000 euro aan ontwikkelingssamenwerking. De helft daarvan gaat, zonder enige voorwaarde, naar de plaatselijke vzw van Oxfam, dat zijn winkeltje niet zou kunnen openhouden zonder die subsidies van de stad.

De rest gaat grotendeels naar de organisatie van een jaarlijks 'wereldfeest'. Op dat wereldfeest kan men dan een hapje en een drankje nuttigen, die worden aangekocht bij Oxfam. Eigenlijk wordt het integrale gemeentelijke budget voor ontwikkelingssamenwerking dus gebruikt om het winkeltje van Oxfam in Vilvoorde draaiende te houden. Ik vraag me dan af welke controle er wordt uitgeoefend op de besteding van die gelden van de gemeente? Gaat de minister akkoord met de stelling dat belastinggeld wordt gebruikt voor een betrekkelijk nutteloos winkeltje dat deel uitmaakt van wat men bijna een multinational kan noemen? Dat bedrijf heeft immers 186 vestigingen in Vlaanderen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik begin met de laatste opmerking. De heer Van Goethem vergist zich als hij denkt dat ik die vraag moet beantwoorden. Hij snijdt een onderwerp aan dat behoort tot de bevoegdheid van de gemeente. Ik ben evenmin de voogdijminister van de lokale besturen. Ik subsidieer de gemeentelijke werkingen niet. Als hij van oordeel is dat hij hierover vragen moet stellen, dan moet hij dat elders doen. Afgezien daarvan ga ik niet akkoord om de gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking in vraag te stellen. Als gemeentelijke bestuurder ben ik altijd van oordeel geweest dat men op dat niveau kan zorgen voor een grote mate van betrokkenheid bij dat beleidsdomein. In deze commissie wil ik het echter hebben over de gemeentelijke convenants die door de decreetgever aan vereisten zijn onderworpen als men tenminste wil dat ze erkend worden.

Wat de vraag van de heer Loones betreft: ik heb de tekst van het decreet niet bij, maar als ik me niet vergis, is bepaald dat er in dit verkiezingsjaar geen nieuwe convenants worden afgesloten. In december zijn er nog een aantal goedgekeurd, maar sindsdien niet meer, en zo heeft de decreetgever het ook gewild.

Ik behandel nu de vraag van mevrouw Poleyn. Negenentwintig gemeenten hebben op basis van het decreet hun kandidatuur gesteld voor de afsluiting van een convenant 2006-2008. Met 19 daarvan werd een convenant gesloten. De selectie van de gemeenten gebeurde op basis van de volgende drie criteria.

Eén: voldoen de kandidaturen aan de formele voorwaarden vereist door het decreet en het uitvoeringsbesluit? Deze voorwaarden zijn de volgende. Is er een gemeentelijk ambtenaar Ontwikkelingssamenwerking? Heeft de gemeente een erkende Gemeentelijke Raad

Ontwikkelingssamenwerking (GROS)? Is er een advies van de GROS aangaande het strategische plan 2006-2008? Gaat de gemeenteraad akkoord met het strategische plan 2006-2008? Is er een actieplan 2006? Is er een advies van de GROS aangaande het actieplan 2006? Gaat de gemeenteraad akkoord met het actieplan 2006? Werd er een hoofdstuk 'Ontwikkelingssamenwerking' opgenomen in het strategische plan van de gemeente of is er een sectorale beleidsnota Ontwikkelingssamenwerking? Eén van beide volstaat. Is er een begrotingspost 'Ontwikkelingssamenwerking' in de gemeentelijke begroting? Toont de gemeente aan dat zij zelf voor 30 percent van het totale budget instaat?

Twee: zijn het ingediende strategische plan en het actieplan voor het eerste jaar voldoende gemotiveerd en onderbouwd? En drie: werden het strategische plan en het actieplan voor het eerste jaar degelijk en realistisch gebudgetteerd?

Van de twintig gemeenten waarvan de aanvraag voor het afsluiten van een convenant 2005-2007 niet kon worden gehonoreerd, hebben er veertien op grond van een bijgewerkt dossier een convenant voor de periode 2006-2008 afgesloten.

Voor volgende gemeenten is dat niet het geval. Het gaat om Brugge, Sint-Niklaas, Kruibeke, Overpelt, Sint-Katelijne-Waver en Antwerpen. Zij beantwoordden niet aan de voorwaarden. Wat Antwerpen betreft, werd de aanvraag die al op administratief niveau was ingeleid vervolgens door het stadsbestuur zelf niet goedgekeurd en derhalve ingetrokken.

Van de 36 gemeenten die een convenant hebben gesloten met de Vlaamse overheid hebben 25 gemeenten een formele zusterband met een gemeente uit het Zuiden aangegaan, of ze bereiden er een voor. Eén

gemeente, Lommel, onderhoudt twee zusterbanden. Dat brengt het totale aantal partnergemeenten in het Zuiden op 26. Zes daarvan liggen in Zuidelijk Afrika – het prioritaire maar niet verplicht gebied van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking. Vier liggen meer bepaald in Zuid-Afrika, één in Namibië, en één in Botswana.

De overige twintig verzusterde gemeenten in het Zuiden liggen in Ghana, Congo, Rwanda, Senegal, Gambia, Marokko, Suriname, Nicaragua, Guatemala, Peru, Bolivia, Ecuador, China en de Filipijnen. Leuven had een zusterband met een gemeente in Kenya, maar die samenwerking is stopgezet.

In de lijst van gemeenten waarmee een gemeentelijk convenant werd afgesloten moeten twee periodes worden onderscheiden. Voor de periode 2005-2007 gaat het over: Bierbeek, Brasschaat, Brussel, Dilbeek, Edegem, Evergem, Gent, Herent, Ieper, Koksijde, Kortrijk, Leuven, Lommel, Mechelen, Merelbeke, Middelkerke en Oostende. Voor de periode 2006-2008 betreft het: Essen, Etterbeek, Geel, Genk, Harelbeke, Hasselt, Hoogstraten, Kortenberg, Maaseik, Maasmechelen, Mol, Olen, Roeselare, Sint-Truiden, Turnhout, Waregem, Westerlo, Zemst en Zoersel.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik dank de minister voor zijn grondige antwoord. Ik blijf met een bedenking zitten. Er is natuurlijk nood aan formele criteria, en die moeten worden gerespecteerd. Formele criteria zoals het bestaan van een GROS kan men gemakkelijk controleren. Ik hoop dat ik me vergis, maar toch dit. Aangezien we beschikken over een afgebakend budget en een wisselend aantal aanvragen, wordt tijdens de selectie soms vooral vormelijk nagegaan of een gemeente aan alle voorwaarden voldoet. Ik hoop dat er altijd ook voldoende inhoudelijke criteria worden gehanteerd.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik begrijp wat u bedoelt. Ik ben ook een tegenstander van formalisme. Ik hecht ook meer belang aan de inhoud van de projecten. Wanneer er echter meerdere aanvragen zijn voor een beperkt budget, moet een selectie worden gemaakt. Er zijn natuurlijk een aantal formele vereisten die zijn opgenomen in het decreet en in de uitvoeringsbesluiten. Zo moet er bijvoorbeeld een

gemeentelijke raad voor ontwikkelingssamenwerking zijn. Het spreekt voor zich dat het decreet en de uitvoeringsbesluiten moeten worden uitgevoerd. Ik ben echter bereid om dat samen met de administratie te bekijken. We kunnen natuurlijk geen toegevingen doen voor wat de inhoudelijke aspecten betreft. We kunnen immers niet zomaar lukraak zaken goedkeuren die niet in overeenstemming zijn met het decreet.

Ik wil nu geen uitspraak doen over bepaalde concrete dossiers maar ik zal de zaak zeker nog eens doorneemen met het hoofd van het Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
